

Krevjandi barnalótir

— Hetta er ein einastandi krevjandi leikur. Tað gongur skjótt fyrri seg, tað er tempo alla tíðina, sigur

leikstjórin Elin Mouritsen um skemtileikin Barnalótir, sum Havnar Sjonleikarfelag nú fer undir at sýna.

Fyrstaframfærslan verður friggjakkvöldið. Islendingurin Kjartan Ragnarsson hevur skrivað

Barnalótir, sum hevur undirtittullin Ruðuleiki í barndómsheiminum. Hans Thomsen hevur umsett. Tað er sami Kjartan Ragnarsson, sum skrivaði Seymistovuna, sum Sjonleikarfelagið sýndi fyrri tveimum árum síðani.

Óli Kurt Hansen spælir prestin og Margretha Næss hálogomlu gentuna, sum við hugskoti sínum fær alt á annan endan í barndómsheiminum. (mynd: Kalmar & alan)

Tað eru 12 leikarar við í Barnalótum og tey hava vant í 8 vikur, sigur Elin Mouritsen. Høvuðsleiklutirnar hava Margretha Næss, Lina Larsen og Óli Kurt Hansen. Elin greiðir frá, at leikurin er um eina hálgamla gentu, sum alla sína tíð hevur búð heima hjá mammu síni. Hini systkinini eru langt síðani flutt heimanífrá og búgva ymsastaðni, eitt býr til dæmis í Ameriku. Og tey vitja ongantið barndómsheimið og tað eru tær báðar mæðgurnar keddar av. Men so ein dagin, mammann fer eina útferð og skal vera burtur eina viku, finnur dóttirin uppá ráð. Hon skrivar til øll systkinini at mammann er deyð. Fyri at vita, um tey

nú fara at koma. Tað gera tey. Og mammann kemur eisini heim aftur — fyrr enn væntað. Dóttirin greiðir henni frá tiltaki sínum og mammann vil gjarna spæla við, so hon blivur verandi „deyð“. Tær fáa prestin á staðnum við í samansvørgingina og so byrjar skemtið av álvara...

— Hetta er ein skemtileikur, men leikirnir hjá Kjartani Ragnarssyni hava altíð onkran boðskap. Í hesum er boðskapurin, at børn ofta hava lyndi at gloyma foreldrin, sigur Elin Mouritsen. Hon hevur sæð leikin spældan í Reykjavík, har hann er sýndur einar 200 ferðir, og tað var eitt satt upplivisli, sigur hon.

Sera fitt barnabók

Hanus og Hansina, eftir Josefínu Smith, er barnabók, ið er ætla smærri børnum.

Bókin er sett á Einars Prent, og prentað á repro-team, Keypmannahavn.

Hanus og Hansina er ein sera fitt barnabók, ið skiliga visir gleðina og forvitni at uppliva nakað nýtt, fáa svar uppá spurningar og fáa nýggjar vinir.

Dagurin, ið bókin greiður frá er heilt annarleiðis enn vanligur

dagur hjá óvitunum Hanusi og Hansinu.

Henda dag sleppa bæði út í stóru verð við tí litla hvalinum. A ferðini uppliva tey ymiskt forvitnisligt t.d. koma tey til onnur lond, siggja hvussu ymisk menniskju, djór og náttúra eru.

Tey mæta eisini djórum við menniskjaligum eginleikum, fyrst litla hvalinum síðani ternaurnasangkórinum høgglökkkanum og pingvinunum. Á hesi ferð fáa óvitarnir svar uppá spurningar sum, hvi flúgvandi uppi í luftini er so litil. Tey fáa at

vita, at tað er tann sama sólin, ið skínur yvir øll lond. Hvussu nógvir armar høgglökkkurin hevur o.s.fr.

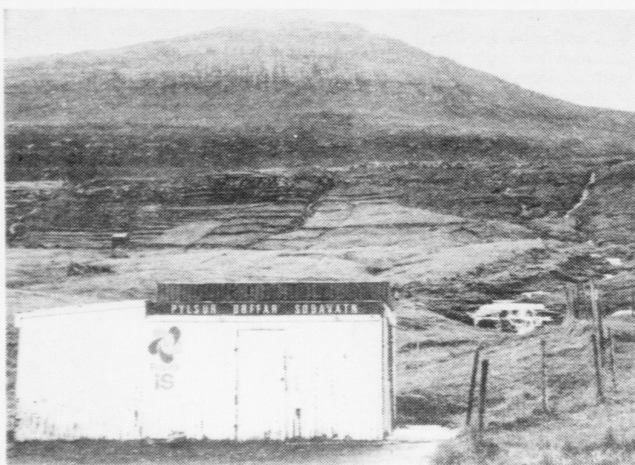
Myndirnar, ið Josefína sjálf hevur tekið, eru framúr væl eignaðar til eina barnabók. Tær eru einfaldar, og næstan helvtin eru í sterkum vøkrum litum.

Kápumyndin, ið sigur frá søguni, visir hvalin, ið ferðast kring knøttin við teimum báðum Hanusi og Hansinu.

Spell at bókin er so illa innbundin.

to-st

hornið

Har svongd og tosti niva — eru altíð ráð til at taka

Óli í Áarstovu

Teir hava koyrt lesarabrævið hjá mær í !!!

— * —

Politíð kundi ikki finna Demmusi hasar tvær atkvøðurnar, men næstuferð sendir Óli hervaldið frammanundan!

— * —